

El PSC fa autocrítica del model de desenvolupament de BCN

- Proposa com a alternativa una política de proximitat al ciutadà
- El regidor Carles Martí relleva Joan Ferran al davant dels socialistes de la ciutat

LUIS MAURI

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 24.10.08

El model de desenvolupament que ha imperat les últimes dues dècades a la ciutat de Barcelona està obsolet. No dóna més de si. Això no fa falta que ho digui l'oposició municipal; ho proclama el partit socialista, que regeix des de fa gairebé 30 anys el destí de la ciutat. El congrés de la Federació de Barcelona del PSC oficialitzarà aquest cap de setmana aquesta autocrítica. I també consagrarà l'anunciat relleu del veterà capità Joan Ferran pel tinent d'alcalde Carles Martí al capdavant del partit a la capital catalana.

El conclave aprovarà una ponència que admet que el model Barcelona està "esgotat". L'autocrítica es refereix a l'estratègia de desenvolupament urbà basada en la utilització de grans cites internacionals (els Jocs Olímpics del 1992 i el Fòrum del 2004 o, un segle abans, l'Exposició Universal del 1888 i la Internacional del 1929) com a catalitzadors de projectes i de recursos, com a palanques de desenvolupament urbà.

L'HORA DE CANVIAR

El document congressual celebra el gran aprofitament per part de la ciutat d'aquest model de creixement. Però no només considera que avui està obsolet, sinó que constata que fa temps que ha arribat l'hora de canviar. És més, la ponència del PSC de Barcelona admet que l'ajuntament va ser incapaç de diagnosticar a temps el final d'una etapa marcada per un desenvolupament dependent o tributari de l'organització de grans esdeveniments de ressonància internacional.

LES CRÍTQUES AL FÒRUM

L'autocrítica socialista encara va més lluny: determina que la lentitud en el diagnòstic explica, almenys en part, les crítiques ciutadanes que van ploure sobre el Fòrum del 2004. La ponència socialista defineix el model Barcelona com "una fórmula que expressa sobretot el posicionament de la marca de ciutat en l'escena internacional". Una fórmula que va regir des dels primers anys 80, quan Barcelona va presentar la candidatura olímpica, fins al Fòrum del 2004.

SENSE RENEGAR-NE

El congrés del PSC de Barcelona farà autocrítica, però no renegarà de la seva actuació municipal. Dictaminarà que el model Barcelona està esgotat, però recalcarà que, abans d'esgotar-se, va donar resultats destacables. Simplement, els temps, les necessitats, les condicions objectives, la ciutat mateixa, han canviat, i la política municipal també ha de canviar. "Avui --diu la ponència--, les realitats de la ciutat es conformen en clau metropolitana, en territoris continus que comparteixen problemàtiques i que requereixen respostes globals i sovint supramunicipals".

LA PROXIMITAT

¿I quina és l'alternativa al model caduc? Els socialistes barcelonins aposten per un model d'escala humana, basat en la política municipal de proximitat al ciutadà i en l'atenció als problemes de petita escala, sense que això suposi relegar a l'oblit els grans projectes de ciutat.